

331 J. V. SNELLMAN – K. G. EHRSTRÖM 24.I 1874
Helsingfors stadsarkiv, Ehrströms släktarkiv

Ärade Bror!

Haf godheten gör mig och Assessor Forsström glädjen tillbringa qvällen i mitt hus.

10 Skulle Din kära Fru vara bekant med Fru Forsström, benäget ursäktas den frihet jag härigenom tager mig, och eljest vilja hafva godheten göra sällskap, blefve jag Henne och Dig oändligt förbundnen.

Broderligen
J. V. S:n

Lördag 24 Jan. 74

N. B. Fullkomkig) hvardag

20 332 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 27.I 1874
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Hinni.

Vi Hafva icke på länge haft underrättelser.

Kan Du berga Dig utan respels?

Hushålla men begär pengar, då Du behöfver, i god tid, så att Du ej blir utan. Låna för Guds skuld icke. Jag skickar gerna.

30 Med detta afgår pakett. Deri äfven vapensigill. Jag tänkte sända det för ordinarie tingshållning. Men deraf lærer väl icke bli något,

Adelskapet i arf vore intet värdt, om det ej medförde representationsrätt. Bered Dig derpå och lär Dig tala i valda ordalag. Äfven af Kejsrerlig) Nåd har det intet annat värde, ehuru utan rikedom väl någon utmärkelse behöfves. Jag och andra, som ej begärt det, hafva på senare tid fått för landtdagarnes skuld.

Likväl pålägger det hvarje vältänkande ett ytterligare band, att ej vanhedra korporationen. Ni borde väl också tänka på, att ej vanhedra mitt namn, Må valspråket erinra Dig derom.

Sigillet kommer nu som namndagsgåfva efteråt.

40 Skrif. Huru har Du expedierat Urtima. Är Du säker att allt är rätt och utan fel expedieradt?

Din öme fader
J. V. S:n

H:frs d. 27/1 74.

Mk 12 medfölja. Hade ej 20 till hands – som meningen var.

50 333 J. V. SNELLMAN – J. L. RUNEBERG 5.II 1874
SLSA, J. L. Runebergs samling

Vän Runeberg.

Kanske roar det Dig se, hur pass dåligt jag ännu skrifver – dessutom, tror jag, att erinras om de gamla tiderna af den kända handen.

Lifvet är kärt, om också »solen är knapp», för de käras skuld, vi måste lemna. Gud har i Din olycka gifvit Dig rikedom på trådar i detta vid lifvet fästade band.

Du vet väl, att äfven för mig det är en sann glädje, att veta, att Du lefver, och att jag gerna behåller den till min sista dag.

Fredrique önskar jag hjertligt lycka till Dina sjuttie år. Ty för, Henne är hvarje ökad år i Din lefnad en ny blomma i Hennes belöningskrans.

Farväl ur mitt ännu såsom alltid varma hjerta.

J. V. S:n

den 5 Febr. 1874.

10

334 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 9.II 1874 HUB, JVS handskriftssamling

Kära Hinni.

Jag är mycket ledsen att jag försummade Söndagspost.

Af Dina föregående tog jag för afgjort, att Du icke skulle få förordnande till Tuusniemi. 20

Då jag fick Ditt bref af den 2:a sände jag p<e>r telegraf mk 50 – till Johnsson (Hypot<e>ks Fören<in>gs Länskomité,) att Dig tillställas, emedan jag var osäker om slarfver Olsoni fått sin affär i ordning och fruktade, att Du vore blottställd,

Jag väntar med otålighet bref och skall genast skicka hvad Du behöver.

Får Du lyfta för Olsoni, så behåll deraf, hvad Du vill.

Det synes vara nog fnoskigt, att Din principal låter Dig betala Ditt biträdes mathållning. Säg dock derom ingenting – för någon. 30

I allmänhet förtro ej till någon menniska Ditt omdöme om andra. Det bäres fram 99 gånger af 100 och förskaffar Dig ovänner – rapportörerna sjelfva inbegripna, ty dessa vilja hämnas den blygsel, de möjligen känna öfver sin gemenhet eller sitt lättsinne.

Kom ihåg, att konsten att tiga är en bland de största. Den att tala är i bredd dermed ringa. Derföre anses äfven konsten att höra för den främsta sällskapstalang.

Alla höra helst sig sjelfva; och den som hör alla utan återtjenst är allas favorit.

Spara nu intet arbete, natt el<e>r dag, för att *väl* sluta Din första förrättning. Du skrifver »den 2 Januari» – ett sådant misstag begår ingen ordningsman, 40

Lita icke på andra för Dina expeditioner, utan läs sjelf igenom allt. Ej heller på Ditt minne, utan jemför alla data med akterna. Sörj i allmänhet för snygg expedition, och sänd till Hofrätten mönster af elegans i expeditionsväg. Skona icke kostnad för papper och renskrifning. Snygghet och ordentlighet å det yttre är en stor rekommendation hos alla underhörande. Man tröttnar ej att loforda för varje nytt bevis derpå.

Alla äro vi friska G<u>d V<are> L<ov>. Skrif, om också blott några rader om, huru Du slår Dig ut – i domstolen nemligen. 50

Din öme fader

J. V. S:n

d. 9/2 74.